

LØRDAG

LIVAT: Lars Espen Skogvold, Hans Olav Trøen og Per Erik Gjedtjernet (bak) trives på scenen.

- Glad de er tilbake!

William Kristoffersen i Ole Ivars hilser Vagabond velkommen. – Dette er jo gutter med særpreg som vi har savnet, så vi er glade for at de kommer tilbake, sier han. De har da også alle muligheter til å få til et godt band, her snakker vi om erfarne musikere og flinke sangere som jeg har stor respekt for. Jeg gleder meg til å få oppleve dem live, smiler han.

Vagabond

Navn: Tommy Michaelsen
Alder: 40
Bosted: Kirkenær
I bandet: Vokal og trommer
Erfaring: Tidligere trommeslager, vokalist og gitarist i Picasso gjennom mange år.

I det senere har han vært frontfigur i sitt eget konsept «Tommy M», med blant annet Lava som backingband.

Navn: Lars Espen Skogvold
Alder: 36
Bosted: Løten
I bandet: Vokal og gitar
Erfaring: Lars Espen er nok mest kjent fra tida som vokalist og multiinstrumentalist i bandet Trond Erics. Han driver eget lydstudio i Løten, og har vært produsent for mange danseband.

Navn: Hans Olav Trøen
Alder: 38
Bosted: Eidsvoll
I bandet: Bass og kor
Erfaring: Hans Olav spilte bass i Dænsbændet, og før det igjen var han med i Torry Enghs i mange år. Hans Olav er et naturlig midtpunkt i ethvert band med sitt blide og trivelige vesen og ha en imponerende bekjentskapskrets i bransjen.

Navn: Per Erik Gjedtjernet
Alder: 40
Bosted: Kirkenær
I bandet: Keyboard og kor
Erfaring: Per Erik var i mange år keyboardist og låtskriver i Picasso. Han er mannen bak låter som «Hvis morgendagen aldri kommer» og «Marie». Han driver nå i tillegg eget lydstudio og produksjonsselskap, og lager og produserer låter også for andre band og artister.

De er minst ti år yngre enn de fleste andre i bransjen, men fast bestemt på å være et hardcore danseband. Pop kan andre ta seg av. Når Vagabond spiller opp, snakker vi rock 'n roll.

At Hedmark er et dansebandfylke, er en opplest og vedtatt sannhet. At musikere i et danseband nødvendigvis må ha ei lengre fortid bak seg enn framtid foran seg, er imidlertid en myte. I fjor vår gikk fire markante musikere fra dansebandmiljøet sammen.

Alle var under 40, alle hadde brutt ut av sine tidligere band og telte på knappene om de ville spille mer. En kald vinterkveld i Løten bestemte de seg for å gå for ideen. Vagabond ble født. Et band som allerede omtales som det mest spennende som har skjedd i bransjen på lenge.

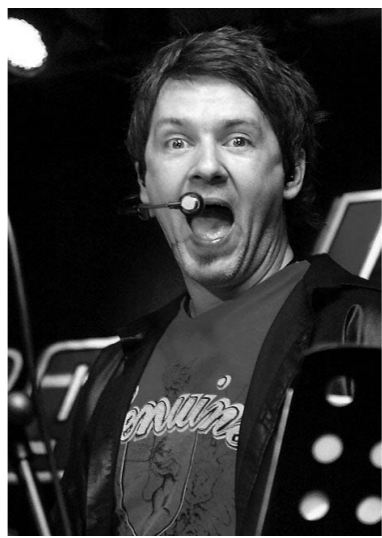
Svetten siler

– Nå må vi stenge døra, det er fullt! Tone Wagenius og de andre glade dansevennene på Høyvang i Vang har fylt opp dansegulvet i løpet av en halvtime. De bugger og swinger og rocker seg igjennom natta til tonene fra Vagabond, og er godt fornøyde med den livate gjengen som står på scenen og er nesten like svette som de dansende.

Lars Espen Skogvold, kjent fra Trond Erics, Hans Olav Trøen fra Dænsbændet og Torry Enghs og Tommy Michaelsen og Per Erik Gjedtjernet fra Picasso.

– Det lå en del forventninger i luften før dere skulle opptre for første gang?
– Ja, det er ikke til å legge skjul på at mange kjenner oss rundt omkring på samfunnshusene, og kanskje først og fremst forbinder oss med hits fra de forskjellige gruppene vi har spilt i før. Men vi måtte forme vår egen plattform, sier Lars Espen.

– Og siden rock 'n' roll er en fellesnevner for oss alle, tok vi utgangspunkt i det. Samtidig som vi har tatt med noen kjente låter som vi har opptrådt med før, sier Hans Olav, og kikker bort på Tommy.

HUMØR: Tommy Michaelsen håndterer både trommene, de vare balladene og shownumrene.

FULLT: En halvtime etter at dørene ble åpnet på Høyvang, måtte man stenge fordi det var fullt. Og alle var på dansegulvet!

I FARTA: Når det spilles drivende rock'n roll, er det ikke mulig å stå i ro.

– «Hvis morgendagen aldri kommer», utbryter de andre i kor, og refererer til Per Erics udødelige ballade som 12 år etter at den ble skrevet fortsatt topper listene. For ikke å snakke om at alle på gulvet kan teksten om de er 14 eller 64.

Uten sminke

Men så drar gutta opp tempoet igjen. De tenker bevisst på å spille dansbare og engasjerende låter, og er fast bestemt på å sørge for at publikum ikke klarer å stå i ro. Særlig ro har det ikke vært rundt gutta heller, som var det store samtalemønnet under fjorårets dansebandfestival i Seljord, samtidig som de nå legger siste hånd på verket på sin første plate.

– Vi er veldig samstemte på hva vi vil og hvordan vi skal gjøre ting. Det ble da også fort klart at hvis vi først skulle satse, så skulle vi gjøre det ordentlig, sier Tommy.

Samstemte er de også om lydbildet. Her finnes det ikke sminke, men desto mer ekte vare. Om de trekker inn noen av de gamle låtene, er disse blitt arrangert om slik at de skal passe inn hos det friske puset i dansebandverdenen.

– Hvordan har veteranene reagert på dere?

– Mange trodde nok at vi skulle bli et popband, men vi fikk fort dempet den frykten, smiler Hans Olav.
– Vi er faktisk blitt godt mottatt og

har fått gode tilbakemeldinger, også fra folk fra andre sjangre som nok synes det er litt tøft at vi har vår egen stil og kanskje bryter litt med det tradisjonelle mønsteret. Folk på Bylarm, for eksempel, de ville plutselig høre mer om oss!

Madrugadas produsent

Annerledes blir det da også siden medprodusenten på den kommende plata tidligere har jobbet med Madrugada.

– Han sørget for at prosjektet tok noen vendinger som vi sikkert ikke hadde turt å gjøre sjøl, men som blir veldig tøffe, sier Lars Espen.

Etter påske drar de alle til Frankrike for å få det siste på plass, og så er det bare tid og veg til lansering 2. juni.

– Vi har jo alle jobber ved siden av musikken, så det er klart at det blir travelt, men det er jo så moro, stråler Hans Olav. Foran ham på gulvet har dansen tatt fullstendig av, og de blide ansiktene venter spent på neste låt. Hvem sa at dansefesten var på veg ut?

Brynhild Marit Berger Møllersen 950 60 932
brynhild.mollersen@ostlendingen.no